

som samler sig om dette, at saaledes som Forslagene nu foreligger, er de ikke egnet til Vedtagelse, de vilde ikke kunne finde Tilslutning fra et Flertal eller blot op imod et Flertal fra den danske Vælgerbefolkning. Derfor ønsker vi, at disse Spørgsmaal ikke kommer til endelig Afgørelse her i Tinget, uden at der gives Vælgerne Lejlighed til at sige det sidste Ord.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, hvilken Sammenhæng der var mellem vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen og Udtalelserne i Formiddags. I sig selv vilde vi have ønsket Sagen udsat i alle Tilfælde, men det kan dog ikke nægtes, at Betydningen og Nødvendigheden deraf understreges gennem den Maade, hvorpaa Forhandlingerne førtes i Formiddags. Det blev gennem disse Forhandlinger fastslaaet, at det virkelig var overensstemmende med Sandheden, hvad Avisrygter i Forvejen havde fortalt, at den afgørende Forhandling mellem et af Rigsdagens Partier og andre Grupper indenfor vort politiske Liv til denne Sags Løsning ikke har været ført af Forsvarsministeren, men i Stedet derfor af en Embedsmand, den kommanderende General. Den højtærede Forsvarsminister vilde til at begynde med slet ikke vedkende sig, at han vidste Besked derom, men det viste sig siden under Forhandlingerne, at han var paa det rene dermed. Ikke blot synes han ikke at have fulgt Forhandlingen, ikke at have beskæftiget sig med, hvad Generalen fortalte Ministerens konservative allierede, men at have siddet ligesom en Tilskuer i det fjerne og fulgt, hvad der i den Henseende foregik. Jeg tror, det bør siges, at dette er en i Danmarks parlamentariske Historie fuldstændig ukendt Maade at behandle en Sag paa, og ud fra dette forekommer det mig, at Nødvendigheden af, at denne Sags Afgørelse udskydes, til en ny Forhandling har kunnet finde Sted, og til virkelig indgaaende Oplysning ogsaa fra Forsvarsministerens Side om hele dette Forhold har kunnet forelægges Rigsdagen, er i den Grad indlysende, at jeg vanskeligt forstaar, at det vil være muligt for Medlemmerne af de to Partier nu at give deres Stemme mod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som aabner Lejlighed til en rede- lig Behandling af dette Spørgsmaal.

Pürschel: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. P. Munch, om det er Rigsdagsmænd forbudt at tale med Em-

bedsmænd, eller om det er Embedsmænd forbudt at tale med Rigsdagsmænd om de Sager, som er til Behandling her i Rigsdagen. Mit Parti maa forbeholde sig til enhver Tid at spørge en Embedsmand om, hvad hans Mening er om et eller andet sagligt Spørgsmaal, og derefter at lade denne Embedsmands Udtalelse faa den Indflydelse, som man nu finder at maatte tillægge den. Og det er ikke noget, som har noget som helst at gøre med parlamentarisk Skik eller Uskik, eller hvilke andre Talemaader det ærede Medlem nu maatte kunne finde paa at benytte i den Forbindelse.

Holstein: Det er mig ubegribeligt, at den højtærede Regering ikke skulde kunne acceptere den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er fremsat fra Erhvervs-partiet. Det eneste, der vil ske, hvis den højtærede Regering gør det, er, at et Par yngre politiske Stræbere i Regeringsmajoriteten vil komme til at lide en personlig Skuffelse; dersom den derimod ikke accepteres, befrygter jeg, at det, der vil ske, er, at den højtærede Venstregering kommer til at lide en stor politisk Skuffelse.

Ordføreren (I. A. Hansen): Det ærede Medlem Hr. P. Munch fremsatte, jeg ved ikke for hvilken Gang, den Paastand, at et meget stort Antal Vælgere var imod det Forslag, der her er stillet af Flertallet. Det ærede Medlem er saa stærk i den Slags Paastande. Det ærede Medlem er saa stærk i at spaa i det hele taget. Det ærede Medlem har under denne Sags Behandling fremsat en lang Række af Forudsigelser og Spaaomme. Jeg tror, at de vil kunne indlemmes i den allerede ret tykke Bog, som udgør det ærede Medlems samlede Spaaomme. De fleste af dem har Kendsgerningerne allerede dementeret. Det ærede Medlem spaaede ogsaa i 1909, da der behandlede Forsvarslove i dette Ting, og spaaede, at disse Love vilde have et stort Flertal imod sig. Det ærede Medlem krævede ogsaa den Gang Valg og Folkeafstemning i Forvisning om, at der var et stort Vælgerflertal imod disse Love. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Valget i 1910 gik ganske godt, ikke for det ærede Medlem, der havde spaaet at have Flertallet paa sin Side, men for de Partier, som gennemførte Forsvarslovene af 1909.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, om det var forbudt Rigs-